

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 2. — Dopise blagovolito frankirati, skopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, sark torek in petek ter velja za Avstrijo in Njčije na leto 8 kron, pol leta 4 krona, 3 mesece 2 kr. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor zna poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kr 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, čuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krona temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje snaten popust.

Slava Prešernu!

Kralju naše poezije, nesmrtnemu pevcu, ki si je spletel nevenljivi lovorjev venec okrog čela, je postavljen spomenik v središču Slovenije. Iz slavnostnih govorov, posnemamo naslednja mesta: Na oder stopi zastopnik ruskega naroda vseučiliški docent Zabolotskij iz Kijeva, ki je govoril:

„Danes se nahaja morda v prvič sredi sten bele Ljubljane na kulturnem prazniku slovenskega naroda, v zboru slovanskih govorov tudi rusko slovo. Sin daljne Rusije, ki se sedaj preraja k novemu življenju, prinaša z radostjo davek ruskih simpatij pomniku pesnika slovenskega vstajenja, davek ruskega spoštovanja spomnu njega, ki si je s svojimi divnimi tvorenji postavil spomenik, ne s sohami narejeni, in jaz sem srečen, da je moji osodi pripadla čast, pozdraviti slovenski narod z njegovim praznikom v ravno istem času, ko vstaja v senci miru in meščanske svobode tudi v moji veliki domovini zarja novega življenja. Mnogo so prenesli bed in trpljenja na svojih zgodovinskih potih naši narodi, a zamoremo z vso vero povedati, da oni premorejo vse — in s širokimi, jasnimi prsi prodro sebi pota; porok te trdne vere je dejstvo, da se najverjetneje med Slovani taki silni, z voljo in umom duševni vodniki, kakor je bil pesnik, pred čegar spomenikom so se zbrali sedaj Slovani juga in severa, zapada in vzhoda.

Sin čudovite, pesniške kranjske dežele, goreč patrijot svoje rodne Slovenije, ki vedno veruje, da „Vremena Kranjcem bodo se zjasnila“, napolnil je svoje življenje z borbo za ideal dobrega in krasote.

Mnogo let je prešlo, odkar ni več slavljenega pesnika;

vže davno so umolknili zvoki njegovih divnih pesmij; a ne govorite mi, da je umrl! On živi!

„Je žrtvenik razbit — a ogenj še odseva; odtrgan rože cvet — a vendar še dehti; razbita harfa vže — a še akord odmeva.“

In dolgo, dolgo še bode Prešeren jutranja zarja in zvezda voditeljica pesnikom njegove rodne

zemlje, in ime Prešerna o sijalo kot bliščeči biser v vencu boginje Slave.

Mi, Rusi, smo ponosi da so na naš jezik prevedena vsa tvorenja Prerna in zamoremo se nadejati, da se v meri spoznanja, v meri zbližanja naših bratskih narodov polži čas, ko se bo raznesel glas o njem po Rsiji veliki, in v njej nazvali ga vsi bodejo jeziki, Kavkazec divji, Fin, Slovan, ponosni vnuk, Tunaz in step ga prebivalec bo Kalmuk.

Tema nepoznanja Slovanov od Slovanov zginja, blišči se zarja novega življenja: „Zora puca, bit će dana“, in raj bo pozdravljeno solnce, naj se prežene tema Slava torej vsem genijem Slovanstva, ki so prenali to temo, živio bratski slovenski narod, ki e rodil in vzgojil velikega pesnika!

Vivat, crescat, floreat sbvenska zemlja, ki je svetu podarila genija.

Velikemu geniju slovenskega naroda, pesniku Prešernu, iz globočine ruskih src — slava!

Nadpop Marko Petrovič, istotako srčno pozdravljen, govori imenom srbskega stolnega Belgrada in imenom srbskega naroda: Velikemu Slovanu, ponosu Slovencev in njegovi veliki duši se klanjamo. V venec zbrake se smo Sibi pri nesli tri najlepše cvetke: ljubezen, vero in upanje: ljubezen do Tebe, Prešeren, in do naroda slovenskega, vero v moč zedinjenega Slovanstva, nado v boljšo bodočnost našega slovanskega plemena. Hvala Ti, da nas spajaš, slava duhu Tvojemu, ki nas dviga. (Gromoviti Slava!-klici). Srbi so položili srebrn venec na spomenik.

Župan češkega kralj. mesta Prage, dr. Srb: Prišli smo iz zlate Prahe, iz ognjišča češkega naroda, da bi prinesli pozdrave največjemu pevcu slovenskemu ter mu častitali v imenu češkega naroda, v imenu njegove stolice, zlate Prahe, v imenu čeških državnozbornih poslancev, vseučilišča, umetniške akademije itd. Prešeren je bil genij slovanski, ki je v proroškem navdahnjenju napovedal zbližanje Slovanov: „Največ sveta otrokom sliši Slave!“ On je tudi naš in češki narod je sodeloval po svojem pisatelju in

narodnjaku Celakovskem, da se je razvil njegov genij. Radi tega čestitamo z veselim srcem in kličemo: „Večnaja pamjat Prešernu!“ V imenu Prage položi na spomenik srebrn venec.

Zagrebski župan dr. Milan Amruš (Živio-klici Hrvatom) govori v imenu „svobodnega kraljevega grada Zagreba“ ter pozdravlja zbrani narod. V srcih naših naj živi Prešeren. Kolikor slovenskih src, toliko spomenikov na Prešerna. Slovenski narod se je oddolžil svojemu velikanu. Spominjajmo se besedi Petra Preradovića in „Na prošlost snujmo bodočnost!“ Izgine naj izmed nas danes vsaka mržnja, vsa žalost. Naj se izpolnijo besede: „Koder solnce hodi, prepir iz sveta bo pregnan!“ Naj bi bil današnji dan vrelec novega napredka, novega razvoja slov. naroda. V imenu hrvatskega naroda polagamo pred spomenik hrvatsko cvetje: Slava Prešernu!

Ljubljanski župan Ivan Hribar je v imenu mestnega starejšinstva prevzel spomenik v mestno varstvo in zaščito z besedami:

Malokdaj sem kako željo izpolnil s tako presrčnim veseljem, kakor izpolnujem danes željo odbora za Prešernov spomenik. In dobro vem, da v tem trenutku kakor eden mož stoji za mano

Slovenska Ljubljana praznuje danes ob sodelovanju dragih jej gostov z vseh strani prostanega slovanskega sveta impozantno narodno slavnost. Kako bi se začudil slavljeneč, ko bi bil danes med nami navzoč ter bi videl toliko oživljajočega navdušenja, toliko neskajljenega veselja, toliko dokazov rodoljubne požrtvovalnosti! Ne, to ni več Ljubljana njegovih dni, katere narodno mrtvilo mu je izvilo iz drhtajočih prsi bolesteni vsklik, da „Slovenec ne ljubi matere vanj upajoče.“

Kako drugače danes! Slovenec, nekdanj prežiran in tlačén, vzdiguje ponosno svojo glavo, zavedajoč se, da je on tu gospodar; naš mili materni jezik, sladka slovenska govorica, ki je nekdanj potisnjena bila v kmetiško kočjo in poselske sobe, pa je stopila v svoje pravice in nobena sila ni vstanu zabraniti jej, da zagospoduje na vsej črti.

LISTEK.

Kreolin.

Iz zapisnika nekega popotnika. — J. V.

(Konec.)

Henrik jo pogleda s trdim pogledom, ona pa povese oči.

— Jaz sem mnenja — reče eden — da je suženjstvo zločin, vendar mislim, da tega ni mogoče odpraviti popolnoma. Sicer pa bi tudi ne bilo dobro zamorcem in sužnjem sploh, da bi se jim naenkrat dala prostost. Po mojem mnenju bi je naj vzela vlada v roke, jim dala postave in skrbela za uzgojo otrok.

— Vi torej niste za odpravo suženjstva? — vpraša grofica.

Moja misel je že ene vrste odprava; ali naenkratna oprostitev ali odprava mi ne ugaja.

— Zakaj ne?

— Ubogi zamorci prav za prav ne zaslužijo popolne svobode. Odkrito rečeno, meni se dozdevajo neka srednja vrsta med nami in opicami. Zamorec je nevaren, boječ in grozen, hudoben in ...

— Dovolite gospod — mu poseže Henrik v besedo — da vam v tem nasprotujem. Zamorci so boljši kakor mi vsi, da celo duhovitejši ljudje. Oni so zvesti, srčni, v njih telesih prebivajo velike duše. Oni potrebujejo le prostosti in naobrazbe in videli bi, kak narod bi to bil. Nisem za to, da bi se mešal v prepire, vendar vam povem, da sem pri svojem obiskovanju posestev v Meksiki videl reči, ki so me napolnjevale z grozo. Videl sem trpinčenje, da nobeden ne verjame, tako nečloveško je bilo. Če bi se ne bal, da vam pokvarim cel večer, bi vam povedal dogodljaje, da bi vam vstajali lasje.

Vse je jelo prositi Henrika, naj pove svojo povest in dame so še celo potrdile, da ljubijo grozne povesti.

Henrik je povedal, kar nam je že znano in sklenil:

— Zamorec Riko ni nobena izjema. Vsi zamorci so srčno vdani onemu, kateri jih ne trpinči, temveč z njimi lepo ravna. Mnogo primerov se pripoveduje o velikodušnosti in zvestobi zamorcev. Jaz sam imam v predsobi zamorca, ravno tako velikega in lepega, kakor je bil Riko. Ta me ljubi tako, da skoči na sam migljaj v morje. On mi je tudi rešil življenje. Ta suženj si

niti ne želi svobode in če bi mu še dajal zlata po vrh. V njegovem srcu je tolika ljubezen do mene, da bi ubil vsakega, ki bi le stegnil roko zoper mene. A tudi srd ima svoj sedež v njegovih prsih. On sovraži tako silno neko žensko, da je zgubljena, če se slučajno danes srečata. Zadalil bi jo in ji dal, mesto z biseri okinčanega ovratnika takega, kakor je oklepal njegov vrat.

Te besede so bile izgovorjene s takim naglasom, da je ženski hijeni zastala kri v žilah.

— Dovolite, da pripeljem tega junaškega zamorca? — vpraša smehljajoč grofica P. . .

Riko vstopi v dvorano, noseč raznovrstne okrepčave na krožniku, ponuja je ženskemu spolu.

Vsak je občudoval njegovo rast, njegove močne mišice, lepo razvito glavo in njegove temne oči.

Le ena gospa ga ne pogleda ter odkloni njegova krepčila, zakrivaje si obraz s pahljačo.

Ne vem, kaka magnetična moč je obrnila v tem hipu Rikota, ko se je dotaknil njene obleke. Pristopil je k nji in tiho djal: „osveta!“ ter spustil krožnik na tla.

Med tem, ko je zamorec pobiral krožnikove koščke, reče grofica Henriku, da je hotel s to

Odkod, gospoda slavna, ta preobrat? Vseh vas oči se pri tem vprašanju nehote obrnejo k veličastnemu spomeniku, ki se je danes razkril pred Vami in obtiče na milem obrazu pesnikovem. Da, on, Prešeren ga je provzročil. V dobi, ko se je vsak kramar sramoval slovenski govoriti, nastale so one nebeškolepe poezije, o katerih se naslajamo, nastale v zaničevanem slovenskem jeziku. In začudeno so Slovenci odpirali oči: v krasoti, v kakršni vstaja solnčna zora nad nebotičnimi gorami njihove domovine, jim je vstajala pred očmi krasota in milina njihove govorice.

Prešeren je torej s svojimi poezijami, kakor je dandanes splošno priznано, storil največ za veljavo slovenščine in s tem tudi za probujo narodne zavednosti in za veljavo Ljubljane, dostavljam jaz. Bela Ljubljana, dasi opevana v narodnih pesmih, bi bila ostala brez slovenskega narodnega gibanja malopomembno deželno glavno mesto, dočim je po tem gibanju postala važno kulturno središče. Tudi za to gre zasluga našemu Prešernu.

Hvaležnost je torej, ki mi nalaga izjaviti v imenu občinskega sveta ljubljanskega, da ta krasni, s požrtvovalnostjo vsega slovenskega naroda postavljeni spomenik, prevzemam v last in oskrbovanje bele Ljubljane. Naj stoji, kljubujoč vsem zemeljskim in podzemeljskim viharjem, stoletja in stoletja kot dokaz naše hvaležnosti in v izpodbujo kasnejšim rodovom.

Spominu Prešernovemu pa večna slava!

Skupni izlet Murskega in Varaždinskega Sokola v Ormož.

10. september t. l. je bil za ormoške Slovence in okoličane slovesen dan, na katerega se bode gotovo vsak udeleženec z največjim zadoščenjem spominjal. Veselica se je vršila sijajno, kljub največjim zaprekam in najlutejšim protestom od strani našega glavarstva in peščice ormoških Nemcev. Drakrat je glavarstvo prepovedalo slovesnost, in obojekrat je namestnija isto po osebni intervenciji ormoških in ljutomerskih slovenskih veljakov dovolila. Zadnje dovoljenje je prišlo šele predzadnji dan.

Na 3000 broječega ljudstva iz ormoškega okraja, Varaždina, Ljutomera, Vinice, Ptuja, Maribora, Šoštanja itd. se je zbralo, da počasti hrabre in čile Sokole, ki so ta dan Ormožanom na novo vdihnili navdušenje za ormoškega Sokola.

Ob 3. uri popoldne se je ob pokažu topičev pripeljal Murski Sokol, z njim gostje iz Ljutomera, katere so Ormožani v spremstvu godbe, slovenskega gasilnega društva za ormoško okolico ter gasilnega društva iz Trgoviča zunaj mesta vzprejeli, odkoder so vsi odkorakali v mesto. Komaj so vstopili na mestno ozemlje prepove mestna občina v spremstvu orožništva skupni vhod v vrstah, na kar vsi razstopijo ter gredo skupno proti dravskemu mostu, kjer je bil napovedan vzprejem Varaždinskega Sokola ob pol 4. uri. Pred dravskim mostom zastavi orožništvo pod poveljem okrajnega komisarja pot, rekoč, da je Varaždinskemu Sokolu prepovedano v društveni obleki udeležiti se te slovesnosti. Most je bil za prehod Varaždinskega Sokola zaprt. Razburjenost med došlimi Slovenci tostran in Hrvati onstran Drave je rastlo od trenutka do trenutka. Začelo

se je sedaj burno pogajanje med okr. komisarjem — ki ni hotel v začetku na noben način Varaždinskemu Sokolu prehoda dopustiti — in starosto Murskega Sokola dr. Chloupeka ter starosto Varaždinskega Sokola dr. Magdića, ki sta energično zahtevala vstop hrvatskih sobratov. Po pol urnem pogajanju je dobil hrvatski Sokol dovoljenje odkorakati na slavnostni prostor, seveda — brez čepic na glavi. Čepice v rokah so torej ormoško nemštvo rešile.

Brezmejno je bilo veselje, ko je Sokol dospel na slavnostni prostor na vrt dr. Geršaka, kjer se je vršilo najprej pogoščenje gostov, potem je sledila javna telovadba obeh Sokolov. Na lepo s slovenskimi in hrvatskimi zastavami in zastavicami okrašenem vrtu, kjer so v prijaznih šotorih prodajale ormoške slovenske žene in dekleta jedi in pijače, se je začelo kmalu prav živahno življenje. Čarobno lepo je bilo ob nebrojnem številu ličnih lampijonov in v krasnem svitu umetalnega ognja. Pozno v noč smo se razšli, poslavlja se brat od brata.

O tej slavnosti smo prejeli še naslednje poročilo: Lepšega slavnostnega dneva Ormož še ni videl. Ogromna množica okoli 5.000 ljudi je dokazala vladi in njenemu zastopniku jasno, da se tej velikanski množici veselica ne more prepovedati.

Točno ob tretji uri popoldne pripeljejo se mili nam ljutomerski gostje Sokoli v nedoglednem redu kakih 30 voz do meje ormoške; hardečka in in trgovička požarna bramba, litnerska godba, zastop „ormoške čitalnice“ z dr. Geršakom in dr. Omulecom in nebrojna množica ljudstva jih pozdravi z urnebesnim „Na zdar“, topiči pokajo glasno v pozdrav in godba veselo zasvira. Stopimo na hardečka tla, kajti okrajno cesto so orožniki in ormoški berič Gedliczka zaprli in peš odkorakamo v mesto. Pa Gedliczka in orožniki nas prehitte. Pri vstopu v mesto nas že zopet čakajo. Gedliczka razdruži v redu korakajočo hardečko požarno brambo, isto požarno brambo, ki je tri tedne poprej rešila Ormož groznega požara. Fej, nemčurji!

Hiteli smo k sprejemu bratskega hrvatskega Sokola; z nami nedogledna, nebrojna množica ljudstva, ki je krila cesto nad 1 klm daljave. „Nazdar“ je burno stresal zrak od naše strani — Hrvatje so se odzivali.

Pa kaj? Most zaprt, orožnikov nebroj. Ljudstvo razburjeno do skrajnosti! Hrvatje morajo prek! Dr. Chloupek, dr. Grossmann, dr. Magdić, ki je prihitel čez most, protestirajo. Mine četrť ure, mine drugi četrť ure. Ljudstvo stoji kot skala, vedno jih je več in več. Sedaj dr. Grossman: „Vi („Bonvard!“) ste odgovorni za potoke krvi, ki morajo teči!“ Bonvard je prebledel, v tretjič je bila veselica končana.

Došli so Hrvatje bratje čez most; z bratskim poljubom smo si dali roke in korakali združeni z ljudstvom na slavnostni prostor, med tem ko je „Na zdar!“ donel do sinjega neba.

Navdušenje ljudstva je nepopisno, obrazi žarijo veselje.

Po javni telovadbi se vršeca zabava, je bila skrajno animirana. Gospod Schneider je zbral svoje pevce in veselo-glasno donele so mile slovenske pesmi. Odgovarjal je zbor akademičnega ferialnega društva „Bodočnost“ in tudi kmečko ljudstvo je nastavilo svoje zборе, ki so tudi krasno peli.

Vsa čast narodnim ormoškim damam!!

Slovenci, pozor na „Südmarko“!

Nemcem je bil „šulferajn“ v Avstriji, kjer so itak šole več ko preveč nemške, premalo delaven. Da prej spravijo podse one ljudi, ki nočejo

pozabiti svoje materinščine in tudi ne prepustiti lakomnim Nemcem svoje rodne grude, so si ustanovili „Südmarko“.

Iz poročila Südmarkinega načelnika dr. Fleischhackerja posnamemo, da je društvo lani nekoliko napredovalo. Štelo je 1. januarja letos 228 podružnic, ki so prispevale 64.833 kron in 5 vin.

Nemci tožijo, kako majhna je ta vsota za Nemce v alpskih pokrajinah v sorazmerju s tem, kar žrtvujejo za svoje ljudstvo Italijani in go-spodarsko slabi Slovenci. Kako majhna je ta vsota nasproti velikim ciljem, ki si jih je postavila Südmarka. In zdaj prične v poročilu psovati nemške pivovarnarje. Kakor znano, žrtvujejo velike vsote za narodne namene češki pivovarnarji. In Südmarka je vprizorila pri nemških ljudeh, ki znajo računati in kot dobri računarji so spoznali, da nemštvo v Avstriji ni nikakor zatirano ter nočejo nič dati.

„Südmarka“ namerava gospodarsko podpirati „Nemce“ ob jezikovni meji in duševno dvigniti nemško ljudstvo v alpskih deželah. Pravijo, da ni niti enega kraja na nemški južni narodni meji, ki ne bi bil v nevarnosti.

Poročilo tudi toži, da vsled nezadostnih sredstev društvo ne more vršiti glavne svoje zadače, namreč naseljevanja nemških kmetov ob jezikovni meji. Denarja ni, pa tudi ljudi ne, ker vse sili v mesta.

Pred vsem naglašajo Südmarkovci, da obračajo pozornost na Italijane, ki silijo na nemško posest proti severu osobito v Adižki, Fassatski, Lucernski in Aviški dolini. A uspehi „Südmärke“ tu so malenkostni, ker ne more tekmovati z italijansko „Lego nazionale“, ki je imela že leta 1902. 442.000 lir premoženja.

Laška „Lega nazionale“ nabere vsako leto med tirolskimi Italijani 70.000 lir, nemški Tirolci so pa darovali Südmarki l. 1904. le borih 4428 kron.

Poročilo se nato peča s Slovenci in pričenja s Koroško. Pravi, da so na Koroškem razmere za Nemce ugodne. Vsi poizkusi nahujskati slovenske kmete proti Nemcem so se izjalovili. Malo uspehov imajo poizkusi slovenske duhovščine, ki je materialno podpirana s Kranjskega.

Posebne važnosti je, da se uzdrži nemštvo v Št. Mohorju, Borovljah, Rožeku in Velikovcu. Ker so po mnenju Südmarkovcev za Nemce razmere med slovenskim prebivalstvom tako ugodne, je sveta dolžnost vseh slovenskih rodoljubov na Koroškem delati na to, da skalijo Südmarkovcem veselje in da bodo pričeli tožiti o zatiranju ubogega koroškega nemštva.

Na Slovenskem Stajerskem hocejo skrbeti Südmarkovci za vzdrževanje nemštva po mestih in trgih. Le v mariborski in šentiljski okolici se moratudigledati na uzdrževanja nemških kmečkih posestev. „Südmarka“ se je posebno bavila z nemškimi (?) Brežicami, z Vitanjem in Šent Iljem. V Brežicah je posodila „Südmarka“ 20.000 kron na 4% stavbeni zadrugi, ki je nakupila gostilno „K črnemu orlu“, kjer zgrade Nemci „Das deutsche Heim“, v Vitanju je preprečila Südmarka veliko nevarnost, da ni prešla neka nemška hiša v slovenske roke in je sama za 4500 kron kupila dotično hišo; v Št. Ilju je pa zgradila Südmarka za 28.000 kron nemško gostilno.

Na Kranjskem je obračala „Südmarka“ svojo pozornost poleg Kočevja na ohranitev nemškega posestnega stanja in varstva nemških manjšin v mestih in trgih. Posebno važna se zdita

povestjo samo ponižati ženski spol in da na svetu ni takšne, ki bi bila zmožna teh grozovitosti.

— K sreči je to sama izjema in ta izjema živi — odgovori Henrik. — Ta ženska je v Parizu, vi vsi jo poznate, ljubite jo. Hodi tudi pridno v cerkev, obiskuje gledališča in plese. Povsod je znana in ubogi jo imajo celo za angelja.

— Resnično — reče grofica, — gospod pl. Darntal se samo šali. Nikdar še nisem slišala in poznala ženske z imenom Domenike Grandive. In če bi imela kdaj to nesrečo, da bi se je moja roka slučajno dotaknila, prosila bi Boga in ljudi za odpuščenje.

Domenika se je jela tresti po vsem životu. Znoj ji je tekel po licu. Vedno je pahljala s pahljačo in s solznimi očmi pogledovala neusmiljenega pripovedovalca.

— Torej zahtevam od vas, gospod pripovedovalec meksikanskih pravljic — dé grofica resno, da nam imenujete tisto ...

Vse posluša in napenja ušesa. Srca bijo trdo, da se sliši ... vse čaka.

Henrik stopivši v sredino dvorane, kazaje na prosečo Domeniko zakliče glasno:

— Tuka je ona, jaz sem njen mož. In to je njen suženj, Riko. Poglejte palec njegove leve roke.

Domenika se ni mogla več premagati. Onesveščeno so jo morali prenesti na njen voz.

Drugo jutro pokliče Henrik svojega služabnika, Rikota.

— No, Riko, dovolj sva se maščevala?!

— To je še le začetek, gospod. To ni nobena kazen za to brezsrčno in brezvestno žensko. Jutri se bo nam posmehovala po Italiji.

— Kaj praviš?

— Ona odpotuje danes v Italijo.

— Kdo ti je to povedal?

— Zvedel sem v njenem hotelu, kjer sem našel starega prijatelja iz suženjstva. On ji še mora vedno kleče streči, a za plačilo dobi palice. Ali on ima tudi v prsih srce in misli na osveto.

Čez trenutek reče Henrik:

— Riko, moj prijatelj! Povej mi, ali me ljubiš?

— Da, gospod!

— Dobro! Potem pa ne misli več na Domeniko, naj tava, gnana od pekoče vesti od mesta do mesta, od države do države.

— Ona, ki nima srca — reče Riko. Ona ima tudi klet v hotelu. In Alvarec, moj prijatelj, je že v nji zdihoval.

— Ako govoriš resnico, potem ...

— Sedaj ni več kleti, ker odpotuje v Florenco,

— Riko, ti me ne zapustiš, ti ostaneš pri meni?!

— Pa prosim za mesec dni svobode, gospod.

— Da potuješ v Florenco?

— Tega še ne vem, kam bom šel. Mogoče da ostanem v Parizu in Vas bom videl vsak dan. Prosim dovolite mi en mesec, samo en mesec prostosti.

— Ali nisi pri meni prost in svoboden?

— Pač, gospod! Ali to je nezadržana svoboda, katero zahtevam.

— Ako ostaneš v Parizu, ti dovolim.

Riko premišljuje nekaj časa.

— Dobro gospod; ostanem v Parizu.

— Ti mi obljubljaš?

— Prisegam vam pri krvi svojega očeta, katerega je Domenika dala umoriti.

— Že zopet Domenika?! Pozabi jo, Riko, kakor sem jo pozabil jaz.

Domenika Grandiva je hotela v resnici še tisto noč odpotovati v Italijo. Odkar jo je zadelo tako zaničevanje, ni mogla več prebiti v Parizu.

Celi dan se je pripravljala k odhodu. Pozvonila je že nekaterikrat za Alvarezom, prijateljem Rikota, vendar ga ni nikjer. Že v jutro je odšel iz hotela, ne da bi kdo kaj vedel.

„Südmarki“ napredna industrijska kraja Jesenice in Tržič. No, skrbeli bomo, da nemška drevesa na Kranjskem ne zrasedo do nebes!

Poročilo nadalje toži, da so zaspali Nemci v Gorici, a da napreduje nemško društveno življenje v Trstu in v Pulju. Upamo da vodilni slovanski krogi ne gledajo brezdelno vsenemškega napredka v Trstu in v Pulju!

„Südmarka“ je izdala za šole skupno 11.335 kron 92 v, za posestnike 13.254 kron 77 v, nemški obrtniki so jo napumpali za 8335 kron 70 v, uradniki za 2090 kron, razna podjetja in društva pa za 22.260 kron. Slovenci, pozor!

Sokolski vestnik.

Izvanredni občni zbor „Celjskega Sokola“ se bo vršil v soboto, dne 13. t. m. Izvoliti je treba zastopnike za I. občni zbor slovenske sokolske zveze. Celjski Sokol voli 6 zastopnikov, žalski odsek 3.

Žalski odsek celjskega Sokola priredi v nedeljo, dne 17. t. m. izlet v Kapljo, pridruži se mu tudi Celjski Sokol. Veseli nas živahno in samostojno gibanje žalskega odseka, ki nam jamči, da ni več daleč oni čas, ko bo Celjski Sokol brez skrbi izpuštil svoje dete iz svojega varstva — v Žaleu pa se razvije na granitnih temeljih zasnovano sokolsko društvo v ponos vse Savinske doline.

Slavnosti odkritja Prešernovega spomenika se je udeležilo okoli 400 slovenskih Sokolov. Zastopana je bila po deputaciji tudi „Zveza hrvatskega Sokolstva“.

— „**Brežiški Sokol**“. O priliki 30 letnice zagrebskega „Sokola“ poleti „Brežiški Sokol“ v Zagreb polnoštevilno.

— „**Slovenski Sokoli**“. V sprevodu v dan Prešernove slavnosti so se „Sokoli“ znamenito držali. Oficirji priznavajo brez ovinkov, da bi cesarska garda pri največji paradi ne mogla posameznih evolucij izvršiti precizneje in elegantneje, kakor so jih izvršili „Sokoli“.

— „**Zagrebski Sokol**“ razvije v nedeljo, dne 17. t. m. svojo novo zastavo, ki mu jo je daroval predsednik hrv. sokolske zveze, dr. St. pl. Miletić. Slavnosti se udeleži po deputaciji tudi „Celjski Sokol“.

Farmer v Siamu.

Poročilo inž. Ferd. Lupša.

Le jako malo se je še čitalo o poljedelstvu rodovitne Siamske; to in pred vsem za kmetovalca posebno zanimiv primitivni način kmetovanja v tej blaženi deželi mi daje povod k poročilu o tem predmetu. Beseda farmer evropskemu kmetu ni ravno simpatična, ker ga spominja na ono za kmetovalca tragično perijodo pred petindvajsetimi leti, ko je povzročila dobro urejena in plodonosna farmerija prekmorskega tovariša v Ameriki velik udarec na produkcijo Evrope, ko se še v svetovnem prometu celo dandanes občuti in zasleduje. In vsak vzoren ter misleč kmetovalec zasleduje dan za dnem nekako bojazljivo svetovni promet, kajti nepričakovano, kakor v zgoraj omenjeni perijodi, zamore priti zopet kak udarec, ki mu povzroči pekočo rano v vsaj že nekoliko urejenem gospodarstvu, posebno v današnji dobi, ko stoje carinske razmere za manjšega in ubožnega kmetovalca precej neugodno. Kako nevarna zamore biti konkurenca iz tujine posebno našemu kmetu, ki še žalibože nima skoro nobene pravilne podlage ter pogreša povprek prepotrebno zaščito, hočem vzeti primer, vendar ne iz Amerike, temveč iz

najbližnje sose dežele, iz Italije. Komu ni n. pr. uvažanje ijanskega vina pred kratkim škodovalo gmotna gospodarstvu? — Škodovalo je vsakemu kmalu, koristilo pa le bogatašem, židom ter neregularnim vinotrzcem, ki so po naši krasni domovini danes raztrošeni kakor ljulika med pšenico. Dem navedel ta slučaj, ki tukaj seveda ni na me, sem hotel s tem le na očeviden način dokati, kako opravičen je strah pred tujo konkenco in tako tudi pred besedo farmer, to je kmv tujini ali konkurent našega siromaka. Ne bodalje spominjal na tovariša v Ameriki, podajmo na daljni iztok in prešudirajmo razmere iste so še drugačne.

Dandanes šejamskemu farmerju ne morem pripisovati nobene evarnosti za našega kmeta, kajti farmerija se še le v zadnji dobi začela tukaj racionalno šij, a vendar ni nemogoče, da se bo v kratkih let povzdignila do stopinje, ki v običnem prometu e bo brez pomena, če tudi indirektno.

Poljedelstvo v Siamu se z našim na noben način ne more primerjati, kajti ono ne zahteva tolike težkoče in npridnosti kakor v domovini. Isto tako delavnost siamez, kakor se slika, je len in opravlja le tiko zemlje, kolikor mu je ravno do prihodnjega leta potrebno; pri tem pa ne premisli, kaj bi astalo, ko bi prišla enkrat slaba letina, kajti o še kaj takega ni doživel, med tem ko je naš hetovalec primoran kolikor mogoče štediti, da haja. Tekom delovanja v Siamu sem prišel mnogokrat z družino v dotiko, ki opravlja že nad 60n že več let, to je od dobe, ko je bila dežela nan še nedostopna, na istem torišču le 20 do 25 ajev zemlje (1 raj meri 40 m = 1 sen v kvadratu). Na tem majhnem prostorčku ima toliko riža, da se živi družina, obstoječa iz 4—6 oseb, stanujoča v priprosti uti, pokriti s travo. Povpre potrat priprosti siamez na leto 54 tang riža (1 tang = 20 napolnjenih kokosovih lupinj), to je v sedanji vrednosti 97 tikalov ali približno 130 kron; ribe mu daje na stotine narava, treba s je le malo potruditi, sadje, obleko i. dr. si kpi za prodan riž in to je vse, kar je potrebno. Ta ne pozna mlinarja, zidarja, tesarja, krojača td. ker vse to je sam, on ne zna čitati in ne piati ter se ne briga za okolico in svet. Strah imale pred zverino, kačami, sloni in roparji. In to zenljo je dobil takorekoč zastonj od kakega princa ali druge višje vladne osebe, koji je seveda iz hvaležnosti za skazano blagosrčnost daroval 2 do 3 tikale in veliko ribo. In take primitivne kupčije so se vršile skoro do današnjega dne. Veliko naselbin pa si je prisvojilo zemljo, ne da bi prosilo za to kako vladno osebo in ne da bi jih kdo potem preganjal. Na istem kakor pridobitev zemljo, pa je stalo se pred kratkim plačilo davka. Isti se navadno ni plačeval v denarju ampak v prostovoljnih darilih riža, rib itd., kar se še dandanes godi v notranjih nedostopnih delih dežele. Pozneje, ko so se vladne razmere nekoliko že uredile, je znašala do danes visokost davka za vsak obdelan raj 1 salung in 1 fuang, to je približno 0'5 kron, koji pa se v največ slučajih ni plačal — in vendar ni bilo eksekutorja. V prihodnje bodo razmere seveda ostrejšje in davek bo znašal 1 tikal za vsak raj.

V popolnoma drugem razmerju se nam kažejo moderne farmerije posebno sedaj, ko si vlada prizadeva na vsak način produkcijo svoje dežele ojačiti. Pokrajine, ki so bile še pred tremi leti nepoznane in nezasedene, so danes na mnogih mestih spremenjene v krasna riževa polja in kakor iz zemlje zrastle nastajajo vasi druga poleg druge. Vzglede imam na stotine; marsikje sem bil pred meseci takorekoč prvi, ki sem prekoračil takrat še z velikansko travo obrasle ravnine,

daleč na okrog ni bilo koče — a komaj sem dal poročilo, in v slučajih, kjer se glasi isto ugodno, nista pretekla dva meseca, da so se našli naseljeni. Tako n. pr. na zahodni strani od reke Menam Nakon Nayok v pokrajinah ki imajo sedaj imena kakor: Klong-Ji-Sib-Si, Klong-Ji-Sib-Song, Ji-Sib-Sam, Ji-Sib-Oet, Ji-Sib, Sipt-Gan, Sipt-Pet, Bung Pra-Ahav itd. Istotako na izhodni strani omenjene reke, v Don La kon imenovani pokrajini. Med rekama Menam Chao Phya, namreč v izhodu od Klong Rangsit in srednjem delu Menam Nakon Nayok še pred štirimi leti ni bilo mnogo nad 100 majhnih posestnikov, cela planjava je še bila v prvotnem divjem stanu. Danes je že razdeljena in šteje nad 8200 posestev, ki so že čez polovico z rižem posejana. Planjava Don La Kon na izhodni strani reke Menam Nakon Nayok, je še le ob zahodni strani naseljena, vendar koj ko bode križem v 4 m globoke in 12 m široke vodotoke približno pol km narazen prekopana, kakor se je zgodilo to med obema zgoraj omenjenima rekama, tedaj bomo v kratkem času videli orača tudi tukaj.

Kar velja o Don La Kon-u, isto velja o planjavi v zahodu Menam Chao Phya, kjer so razmere še ugodnejše in planjava je veliko večja ter rodovitnejša. Tako bi se dalo še mnogo krajev označiti, kjer ne biva danes živa duša, razven mnogo vsakovrstnih človeku neprijetnih gostov, ki pa se bodo spremenili prej ali slej, kot čez noč v plodonosno in poželjeno zemljo. Toda že iz navedenih primerov sledi jasno, da stoji farmerija v Siamu v najlepšem cvetu in to istino naj končno potrdijo še sledeče številke: Eksport riža v Siamu je znašal leta 1900 37.469.597'00 tikalov ter narastel že v letu 1902 do 69.846.978'00 tikalov (1 tikal = približno 1'35 kron). Številke od preteklega leta mi še manjkajo, vendar se da iz vsakovrstnih okolišnosti sklepati, da je narastla produkcija že na precej večjo vsoto kakor je ta od leta 1902. (Konec prihodnjic.)

Domače in druge vesti.

— **Politični shod.** V nedeljo, dne 17. septembra 1905 se vrši na Remšniku pri Marenbergu politično zborovanje. Poročata gg. poslanca Robič in Vošnjak. Začetek takoj po večernicah. Po zborovanju se vrši narodna veselica. Udarjajo vuherški tamburaši, vrhutega je na sporedu gledališka igra, katero predstavljajo lembaški in vuherški diletantje. Slovencem na Remšniku se isti dan razdeli tudi 100 izvodov knjige „Slava Prešernu!“. Vse to se vrši v Bastlovi goslini.

— **Slovincem**, kateri prirejajo izlete na Starigrad, priporočamo slovensko gostilno Zabukovšekovo, v kateri bodejo vedno dobro postreženi. — Postreže se že tudi z izvrstnim bizeljanskim moštom.

— **Razmere okrajnega zastopa v Celju.** „Deutsche Wacht“ št. 69, z dne 27. avgusta t. l. napada slovenske voditelje radi sedanjih razmer okraj. zastopa v Celju. Predbaciva se gg. dr. Jos. Sernecu, dr. Ivan Dečku in dr. Juro Hrašovcu zanikrnost radi tega, ker se baje nahaja v pisarni okraj. zastopa v velikih množinah papirja itd., katere potreščine so se kupile od slovenskega trgovca Hribarja. Ker so te tajnosti znane edinole sedanjima uradnikoma okraj. zastopa g. c. kr. vladnemu komisarju in g. tajniku, smatramo enega izmed teh dveh kot poročevalca „D. Wacht“, ter zahtevamo od teh v teku 10 dni pojasnila.

Ker je imela cel dan opravila za potovanje, se gre zvečer po navadi nekoliko sprehajati na vrt.

Večer je bil hladen. Hotela je zapustiti vrt. Pri nekem grmu pobere knjigo, ki je ležala tam. Nenadoma se čuti ovito v neko rjuho. Nekdo jo ponese skozi majhna vrtna vratica h kočiji, ki je že čakala.

To vse se je zgodilo tako naglo, da ni mogla od strahu zavpiti.

Dve minuti potem je drdrala kočija po mestnem tlaku, kam ... Bog ve!?

Domenika je poskušala govoriti, pa v tem ji nekdo zamaši usta in močne roke so jo objele.

Kake pol ure nagle vožnje, in voz se ustavi. Dva moža jo dvigneta in neseta sto korakov dalje, odpreta neke duri in zopet zakleneta. Ubogo žensko pa položita na slamo. Nato se tiho odstranita.

Divja ženska naj okusi maščevanje!

Riko in Alvarez sta svojo nekdanjo mučiteljico in gospodarico ugrabila in v zaprtem vozu prenesla v klet, katero je Riko v imenu svojega gospodarja najel v hiši, ki je ležala v postranski ulici.

Kaj hočeta in kaj mislita osveteželjna sužnja? Pri slovesu sta si zaklicala:

— Na svidenje, jutri!

Domenika, ki je ostala sama v temni kleti brez vezil, je vpila in razsajala celo noč. Praskala je po steni z rokami, tresla duri ... zastonj. Nikdo je ni slišal.

Drugi dan proti poldnevu zasliši šum po stopnicah. Duri se odpro, in zagleda dva zamorca. Prvi je imel bič, drugi svetilko.

Jetnica je obleдела, ko je zagledala ta dva.

— Kaj hočeta? vikne in sklene roke.

— Kar si ti drugim storila — odvrne Riko, jaz te ne bom mučil, kakor si ti mene. Ali ti moraš poskusiti to, kar je morala neka senora, katero ljubim, ker je bila dobra in ker jo je moj dobri gospod ljubil.

Domenika se zravna na postelji od strahu in obupnosti.

— Riko, Alvarez, poslušajta moja prijatelja. Čemu je vama osveta? ..., Osveta na ženski je sramota!

— In osveta gospodarice nad ubogim sužnjem ni nobena sramota?

— Riko, poslušaj me. Ti več, da imam milijone ...

V tem trenutku se sliši krepko razbijanje na vrata.

— Odprite — zakliče nek glas. — Hitro odprite!

— Kdo trka? — vpraša Riko.

— Jaz, tvoj gospod.

— Alvarez, daj hitro sem stekleničico — reče Riko.

Riko vzame steklenico in izlije tekočino čez glavo Domenike z besedami:

— Tako si ti storila Ferdinandu.

— Sedaj, Alvarez, odpri duri!

Domeniko Grandivo so odnesli v voz in prepeljali v njen hotel. Poklicali so k nji vse imenitne zdravnike glavnega mesta. Ti so javili, da bo vkljub vsem ranam okrevala.

— Pa sledovi se mi bodo poznali celo življenje? — vpraša Domenika.

Zdravniki so molčali.

Ko so se ti odstranili, vstane bolnica, stopi k ogledalu in se preplašeno umakne. Nato stopi k majhni mizici, vzame malo srebrno posodico in izpije tekočino. In zopet se mirno vleže v posteljo.

— Moj Bog odpusti mi!

To so bile njene zadnje besede. Zastrupila se je.

— **Svojima častnima članoma** je izvolilo „Celjsko pevsko društvo“ slovenska skladatelja, brata dr. Gustava in Benjamina Ipavca za njune zasluge za slovensko umetnost. Natančneje še poročamo.

— **Shod narodno-radikalnega dijaštva v Trstu.** Dobili smo obširno poročilo o tem shodu, toda radi tehniških ovir ga ne moremo priobčiti že danes. Naj se nam torej oprostijo. V prihodnji številki je natisnemo v celnem obsegu.

— **Redka slavnost.** Zadnjo sredo, dne 6. septembra t. l. so se zbrali v Mariboru tisti gospodi, ki so leta 1865. — tedaj pred 40. leti po dovršeni maturi zapustili Mariborsko gimnazijo. Izmed 24 bivših abiturientov jih še živi 14, od teh je bilo v Mariboru zadnjo sredo navzočih sledečih deset: Dr. Franjo Firbas, c. kr. notar v Mariboru; Fras Anton, c. kr. profesor iz Gorice; Fritz pl. Gasteiger, posestnik rudnika iz Ljubnega na Gor. Štajerskem; Dragotin Gmeiner, župnik v Sirjah; Edvard Janžek, župnik v Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah; dr. Peter Miglič, c. kr. polkovni zdravnik v p. v Ribnici na Pohorju; Jur Petelinšek, posestnik in župan v Slemenih v okraju konjiškem. Anton Šantelj, c. kr. profesor v Gorici; dr. Jos. Sernec, advokat v Celju; dr. Pavl. Turner, veleposestnik v Mariboru. Tovariš Ernst pl. Schuh, kralj. dvorni svetnik in operni ravnatelj je bil na potu iz Drezdena na Dunaju zbolel in odtod brzojavno se opravičil. Ostali trije živeči tovariši, ki so bili zaprečeni, so: Dr. Karol Glaser, c. kr. profesor v p. in ravnatelj zasebne gimnazije v Vogerskem Brodu; Franjo Plohl, c. kr. profesor iz Gorice; Franc Vitmajer, duhovnik v p. iz Negove. Lahko se misli, da je bil shod teh 10 bivših tovarišev jako mičen, koliko veselih in resnih dogodljajev, katere so v mladosti skupaj doživeli, je prišlo v razgovor. Z kakim zanimanjem je vse poslušalo, ko je vsaki moral dopovedati svoje doživljaje zadnjih 40 let! Skupno so tudi obiskali c. kr. profesorja Majcigerja, kateri edino živeči njihov učitelj je prišel v Mariborsko gimnazijo leta 1857., istodobno, ko so imenovani vstopili v 1. razred. Da so se pred razhodom še dali skupno fotografirati, kakor pri razhodu leta 1865. in pri prvem shodu pred 25. leti, se razume ob sebi. Razšli so se z željo, sniti se zopet v 5. ali 10. letih — če bo Bog dal še življenje in zdravje!

— **Za čebelarje.** Od 4. do 10. septembra t. l. se je vršil na štaj. dež. kmetijski šoli v Grottenhofu pri Gradcu teoretičen in praktičen tečaj za čebelorejo, katerega je poizrtvovalno priredilo štajersko čebelarsko društvo. Tega tečaja se je vdeležilo skupno okoli 50 čebelarjev iz raznih krajev Štajerske, med temi 10 Slovencev iz celjskega, ptujskega in mariborskega okraja. Prireditelji so sestavili prav zanimiv program glade pouka, ter istega praktično in teoretično splošno dobro izvajali — posebno pa še strokovni učitelji gg. Jos. Peter, Rud. Krakofžik, J. Rauch, ter Jos. Loh. Kdor je marljivo z zanimanjem sledil pouku, se je prepričal, kako je vsled posebne poizrtvovalnosti strokovnjakov čebeloreja prispela na visoko stopinjo napredka. Čebeloreja je bila med Slovenci že pred 150 leti močno razvita, ter so bili Slovenci učitelji tudi drugim narodom v Avstriji. Tako je bil slavni slovanski čebelar J. Janša za časa vladanja cesarice Marije Terezije kot učitelj čebeloreje na Dunaju; a dan-danes hodimo Slovenci pouka o čebeloreji iskat med Čehe in Nemce itd. Radi posebne važnosti čebelarstva za slovenske pokrajine se je ustanovilo pred nekaj leti tudi za Spodnje Štajersko „Slovensko čebelarsko društvo“, katero je nastavilo že več dobro izvežbanih in marljivih potovalnih učiteljev. Pravi uspeh čebeloreje se doseže edino z umnim čebelarstvom, to pa v skupnem združenem delovanju v čebelarskih društvih. Vsakega čebelorejca dolžnost je, da pristopi k čebelarskemu društvu, od katerega ima poleg prepotrebne pouka tudi gmotne koristi. Posamezen čebelar si ne more omisliti vseh potrebnih priprav za čebelorejo, a čebelarsko društvo podpira svoje člane poleg dobrih nasvetov tudi z raznim orodjem itd. Z ozirom na to, da je čebeloreja posebno važna za slovenske pokrajine, kjer je za čebelorejo ugodno podnebje, kakor tudi dovolj paše — nadalje, da nam čebeloreja ne koristi samo s produkcijo strdi in voska, temveč da s čebelorejo podpremo izdatno plodovitost sadnega drevja ter drugih rastlin — je dolžnost vsakega čebelarja, da pristopi k čebelarskemu društvu, kjer bode dobil potrebnih pripomočkov. Obširni popis koristi čebeloreje prihodnjič.

— **Iz Hrastnika.** Preteklo je štiri tedne, odkar so se odpotala pravila „Slovenskega delavskega podpornega društva“ na c. kr. namestništvo v potrjenje. Do sedaj njih vlada še ni vrnila, torej društvo lahko prične svoje delovanje. Pripravljalni odbor že sprejema člane in kmalu se bo vršil ustanovni občni zbor. — Hrastniški diletantje so v nedeljo, 3. t. m. priredili veselico v prid novemu društvu, ki je vspela v vsakem oziru kar najlepše. Prostovoljno gasilno društvo v Hrastniku je prikorakalo korporativno ter vzorno skrbelo za red. Pozdravljali smo v svoji sredi vrle Št. Pavličane, ki se niso ustrašili dolgega pota, Do-

lance in Trbovljce. Čisti prek 81 kron se je izročil takoj pripravljalnemu druš. „Slovenskega delavskega podpornega društva“ v Hrastniku“, kateremu je le želeli, da se pko razvije.

— **Slovenska trobojni prepoved na.** V Brežicah je okrajno glavarstvo oblastveno odstranilo slove kot trobojnico. O priliki blagoslovljenja zav. veteranskega društva v nedeljo je glav. varvo zapovedalo odstraniti slovenske trobojnice, na kar so Slovenci tudj odstranili cesarske zastave. Razburjenje je bilo velikan-sko. Storjeni so potrebni kor. Kar si dovoljujejo ti c. kr. hohenzollernski ulniki na Spodnjem Štajerskem, presega že vsmeje. Ta skrajna predrznost izvira pač iz t. ker so poklicani zastopniki štajerskih Slovencev v prirojeni ponižnosti ne upajo na pristojm mestu energično nastopiti. V Avstriji ne vlata zakon in pravica, nego policijska svojevoljno.

— **Veteranska slavnost v Brežicah** povodom blagoslovljanje drvene zastave se je vklub temu, da je bil splošni narodni praznik in da se je vsa inteligenca mlila v Ljubljani, imenitno obnesla. V soboto popoldan je prišlo domačih veterancev blizu 50n godba zagrebških veterancev. Ob 5. uri je bisprehajališki koncert pred stanovanjem gospe knice pl. Vistarini, ob devetih pa bakljada z glbo. Zjutraj je bila budnica, dočim so bili doš. veteranci iz Ptuja ob 6. uri na kolodvoru pozavljani. Ob 8. uri so prišli Samoborski in Kaovački veteranci, ob pol 10. pa Zagrebški in čuštvo podčastnikov iz Zagreba, ter veteransko čuštvo iz Broda, ki ste takoj odkorakala na slavnostni prostor. 26 mladenk s črnorumenimi traki jemed tem sprejelo kumico; pri tem je imela gspica Ana Polanšekova krasen nagovor. Mestni župnik g. Jože Mesiček je bral mašo na prostemin g. dekan Jos. Žičkar je imel primerni nagovr povdarjajoč, da prav pri Brežicah so se morali Slovenci boriti l. 1475. in 1480. zoper Turka. Sdaj pa se moramo boriti zoper dušnega sovražnika — povzbujal je torej k vstrajnosti. Kumica j pripela lep trak, gostje Hrvatje pa dva traka na novo zastavo. Z Živio-klici se je pobratila nova zastava z drugimi, potem je odkorakalo moštvo v „Narodni dom“, kjer se je vršila popoln prosta zabava. Značilno je, da so bili bratje Hrvatje najbolj zastopani, tudi njih red in okus v obleki je imeniten. Godba veterancev je jako dobra in ne zaostaja za nobeno vojaško godbo. Naša slavna občina je dala brez vsakega vzroka odstraniti slovenske zastave; na to pa so vsi Slovenci ki so imeli le črnorumenen izobešene, tudi te odstranili. — Župan Falešchini z dobro oboroženimi stražarji ter orožniški stražmojster sta hodila od hiše do hiše in sta pretela s silo, če se ne odstranijo slovenske trobojnice. Ako se gre nad tate ali druge hudo-delce, zadostuje en ali dva organa, tukaj pa pride k poštemu Slovincu cela armada in pes v hišo. In glavarstvo še podpira to dejanje, ki je protipostavno. Lačni kramarčki so odpirali usta, ko so zginitle zastave. Slovenci, pozor! Naj izgine iz nemškutarskih tvrdk tudi Slovenec, in naj potem vpraša gospa de Costa! „Koliko pa jih še visi?“ Odgovor: „Nobena! vi pa visite — — —“. Dolžnost vsakega Slovence je podpirati slovenske obrtnike, ki poizrtvovalno delujejo za napredek Slovencev. Slovenske tvrdke so Uršic & Lipej v „Narodnem domu“, Varlečeva trgovina, gostilne „Narodni dom“, Grobusek, Klaužer in Varlec. Naj potem kujejo Matheis in Delcott sovraštvo zoper Slovence, to nam ne bo škodilo, ker se jih bomo izogibali. Vse do vremena, gospoda!

— **Gostilničarji pozor!** Franc Matheis znan zagrizen nemškutar v Brežicah anoncira v „Štajercu“ pristno bizeljsko vino. lastna trgatav. Resnici na ljubo moramo priobčiti, da Matheis nima na Bizeljskem vinogradov, nima torej pristnega Bizeljca. Vidite, kdo so „Štajercijanci“!

— **Brežice.** Pri slavnosti blagoslovljenja veteranske zastave je brezmadežni policaj Narod psoval nekega uglednega moža iz Bizeljskega, sedaj se mora zagovarjati pred sodnijo.

— **Nemško in nemčursko obrekovanje.** Poročali ste o izmišljenem napadu, kojega bi bili v nedeljo, dne 3. septembra t. l. doživeli nekateri Mariborčani, vračajoč se od Sv. Lenarta. Tu se je pojavilo v nemškem časniku isto falotstvo, kakor sta ga pred kratkim v ptujski okolici zakrivila dva nemška junaka, neki Fabedrav, uradnik in neki grižav barantač. Pri belem dnevu sta se vozila oba ta junaka na enem kolesu. Zavozila sta nekam v plot, da se je šepav uradnik precej pobil. Na to sta jo krenila v bližnjo gostilno. Tu sta začela lagati, da so ju napadli ravnokar slovenski fantje, pretepli in poškodovali. Prav robato in barabsko sta zabavljala na Slovence in jih zmerjala na najpodlejši način! Župan prizadete občine je to lumparijo zvedel, pa se mu ni zdelo umestno, da bi bil stvar ovadil žandarmeriji ali c. kr. sodniji. Kaj, uradnik in barantač sta trosila o slovenskih fantih in prebivalstvu okoliške občine, žaljive laži, vznemirjajoče vesti! Zakaj pa bi zato ne prejela zaslužene kazni? Naj skusi kak Slovenec iz okolice trositi take laži o Ptuj, pa bode videl, kako ostro se bode ž njim postopalo!

— **Celjska narodna godba** je na Prešer-novi slavnosti žela vsestransko priznanje za svoja muzikalna izvajanja. To je zasluga neumornega kapelnika gospoda Frana Koruna. — Tako poroča „Slov. Narod“.

— **Brezobrestna posojila** za prenovitev po trtni uši ugonobljene vinogradnike je dobilo: v gornjeradgonskem okraju 14 prosilcev 6700 K, v ljutomerskem 28 prosilcev 12.300 K, v mariborskem okraju 94 prosilcev 65.000 K, v šentlenartskem okraju 26 prosilcev 15.000 K, v slovenjskem okraju 31 prosilcev 17.4000 K, v bistriškem okraju 271 prosilcev 130.000 K, v orpujskem okraju 137 prosilcev 58.300 K v rogaškem okraju 94 prosilcev 42.300 K, v celjskem okraju 2 prosilca 1600 K, v šmarskem okraju 11 prosilcev 5200 K, v konjiškem okraju 6 prosilcev 3300 K, v brežiškem okraju 23 prosilcev 10.300 K, v sevniskem okraju 3 prosilci 800 K in v kozjanskem okraju 24 prosilcev 10.900 K.

— **Kralovci pri Sv. Jurju ob Ščavnici.** Dne 16. t. m. bodo pri nas občinske volitve. Bračkovci so spodrinjeni že v treh občinah; ne dajte, zavedni narodni volilci, da bi se isti „zaverilo“ vriniti v našo občino! Zatorej vsi na volišče!

— **Umrl** je v Cerknici pri Št. Ilju veleposestnik J. Reppnig, star 56 let. Pokojnik je bil strasten nemški agitator in glavna opora ondutnih Nemcev in nemškutarjev.

— **Šostanj.** Naši „nemci“ so odprli minolo nedeljo svoj novi „hotel“, t. j. neko bolj zakatno krčmo. Slišalo se je nekaj lajanja, znak slavnega razpoloženja in nadkulture pasjega pokoljenja. Pravijo, da bo njihova gostilna njihov ščit in bran in izzivalni grad, kjer bodo pili za medvedovo kožo. No, to pa varno ni, ker še medved v brlogu tiči!

— **Smrtnonosen sršenov pik.** Neki viničar se je peljal od Sv. Trojice v Ptuj. Med potom ga piči na obraz sršen. — Čez deset minut po piku je bil mož že mrtev.

— **Iz Ponikve** čujemo zlogolko vest o uradovanju tamošnjega občinskega urada. To županstvo ne sprejema in rešuje samo nemških dopisov s posebnim veseljem, ampak tudi odgovarja nanje v plemeniti nemščini. Čuli smo to od verodostojne osebe, ki je imela priliko videti več nemških listin ponikovskega občinskega urada v popolnoma internih zadevah, ki se tičejo samo slovenskih strank. Čast, komur gre čast!

— **Nova dekliška šola v Celju**, namenjena nemškim deklicam, bo kmalu popolnoma gotova. Ogradili so šolo z imenitno železno ograjo, ki je pravi unikum! Tu vam stoje namreč kot na vojski sami bajoneti, sulice in meči, špicasti in ostri ter taki, komaj pol metra od tal. Ako se bo šolska deca igrala okrog poslopja, se kaj hitro zna zgoditi, da ena ali druga deklica pade na to ograjo, in špicasta, močna sulica jo prodere skozi in skozi. To je življenju nevarno, in šolska oblast bi morala poskrbeti, da se to odstrani. Seveda ni upati, da bi se to zgodilo, ker je železninar Rakusch pač napravil dobro kupčijo.

— **Porotno sodišče v Celju.** V ponedeljek je stal pred porotniki 16 let stari Joža Markovšek, po domače Juršnik, doma iz Oplotnice. Dne 18. junija letos je v Jirčevi gostilni na Lačnem vrhu pri Oplotnici bil ples. Vsled malenkostnega razloga je prišlo med obtožencem in posestnikovim sinom Antonom Berzglezom do prepira, ki je postajal vedno hujsi. Juršnik je znan pretepač. Njegov starejši brat, Ignac, ga je hotel pomiriti, kar pa je ostalo brezuspešno; zato ga je potisnil iz sobe. Joža Markovšek je zbesnel ter začel divje z nožem mahati krog sebe ter zadel brata v roko. Zasadil mu je nož 14 cm globoko ter mu prerezal žilo. S težavo so ranjenega oteli smrti. Prevezali so mu levo roko, a spodnji del mu je obmrli. Ker so se pokazali znaki zastrupljenja krvi, so mu morali levo roko odrezati. Obtoženca so obsodili na 13 mesecev ječe. — Druga obravnava: 18 letni hlapec Jože Špancel je letos dne 2. aprila zvečer prišel v krčmo k Blodniku v Suhem dolu pri Slov. Gradcu, kjer se je začel prepirati s fantom Borovnikom, nato pa izpil gostom vino. Zato so ga pognali iz hiše. Zunaj se je oborožil s sekiro ter čakal v temi. Ko sta Borovnik in Bebernik prišla ven, je Špancel udaril Bebernika z vso silo čez glavo, da je nezavesten obležal. Lobanja mu je bila razbita ter so mu možgani izstopili. Govoriti dolgoni mogel. Vendar je ostal pri življenju, a posledice bo nosil vse žive dni, ker mu na glavi manjka kos črepinje ter so možgani na tem mestu le lahko zakriti. Najmanjši povod zadostuje, da smrtno zboli. — Obtoženec je bil obsojen na štiri leta ječe.

— **Na lovu ponesrečil.** Lovcu Jan. Žmavcu pri Gornjem gradu se je izprožila puška in mu je šel strel skozi levo roko. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnišnico.

— **Začaran prešič.** V soboto je kupila v Mariboru neka Jera Povec iz Spodnjih goric na sejmu prešiča in ga gnala domov. Prešič je pa bil silno utrujen, zato ga je bilo le z veliko težavo mogoče naprej spraviti. Njegovi lastnici se je to zdelo sumljivo in ko je prešiča natančneje ogledala, zapazila je, da je začaran. Da si pomaga, vzela je nož in odrezala prešiču skoraj

Poslano.

Ne z ozirom na nezaslišano grde napade „Slov. Naroda“, „Štajerca“ in drugih enakih listov na čast učiteljic gđe. Marije in Antonije Stupca, ampak — ko se obe poslavljljate od nas, da drugod službo nastopite — smatra podpisani krajni šolski svet kot svojo dolžnost, da izreče enoglasno obema javno zahvalo za 13. oziroma 12 letni vestni in vse hvale vredni trud pri vzgoji naše mladine in častita vsaki šoli, kjerkoli boste imenovani gospodični delovali.

Krajni šolski svet Sv. Marko,
dne 11. septembra 1905.

Vabilo.

V nedeljo bo v Vučji vesi (proga Spielfeld-Ljutomer, postaja Bučecovci) v gostilni g. Matjaža Lebar, pop. ob 5. uri

javna dražba

za zidarsko in tesarsko delo

za stavbo šolskega poslopja v Vučji vesi. Založnina (vadium) znaša 10% od izklicne cene. Proračun in načrti so pri g. Lebarju, načelniku krajnega šolskega sveta Vučja ves od dne 17. t. m. na ogled.

Krajni šol. svet Vučja ves
dne 13. septembra 1905.

(642) 1 Lebar, načelnik.

Omošolec

želi poučevati — Več se izve v **Zvezni**
vini v Celju. (457) 3—1

Več tisoč lepoobro sortiranega cepljenega in
(461) 2—1 **divjega**

ameriškega trsja

kakor tudi lepa polkova drevesa bode imel to
jesen in odnjo spomlad naprodaj

Anton Kupč ekonom, p. Ptujška gora.

(461) 1

Moen voz

se prodajo nizki ceni.

Naslov pove ravništvo „Domovine“.

Učenec

z dobrimi šolskimi pričevali se sprejme v
trgovini z železnin in specerijskim blagom

(464) **Ig. Rabentein,** Ljutomer. 2—1

Razglas.

Iz deželnih sadjarskih šol v Gleisdorfu in Bruck-u na/M. se odda v jeeni 1905 oziroma spomladi 1906 spodaj zaznamovanih jablan in hrušek, okroglo 36.800 komadov, odajale se bodo le na tu-

deželne kmetske posestnike po znižani ceni po 70 vin. komad (t. j. brez zavojnine in poštne).

Na Zgornještajersko se bodo oddajala jabolka le 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 18, in 20, vrste in hruške le 1, 8, 9, 10, in 13. vrste.

Naročila naj se do konca decembra 1905 na deželni odbor določijo, katera pa morajo biti od tamošnjega občinskega predstojnika potrjena, da je naročnik res kmetski posestnik v dotični občini. V slučaju da bi se drevesa rabila za jesensko sajenje, mora biti o v naročilo izrecno naznanjeno; naročilo mora biti doposlano do konca oktobra 1905.

Naročila se bodo rezevala, dokler je kaj zaloge, po redu, kakor bodo dohajala.

Več kako 120 kom. se ne odda enemu posestniku; prejeta drevesca je posestnik zavezan zasa-

ditj na lastnem posestvu.

Drevesa se oddajo le proti gotovemu plačilu.

(465) 3—1

Zaznamek

dreves iz deželnih sadjarskih šol v sadni dobi 1905/1906, oddajnih jablan in hrušek, in sicer:

Tek. št.	I. Vrsta jabolk.	a) v Gleisdorfu			b) v Bruku		
		Visoko stebelnata drevesa	Srednje stebelnata drevesa	Pri- tli- kovci	Visoko stebelnata drevesa	Srednje stebelnata drevesa	Pri- tli- kovci
1	Astrakan	—	—	—	—	87	—
2	Šarlamovski	245	10	46	—	100	70
3	Kardinal	370	30	—	25	200	70
4	Grafensteiner	595	10	57	—	200	—
5	Ribstonov pepink	288	105	30	20	500	20
6	Landsbergerjev kosmač	—	—	—	130	1000	—
7	Zimska zlata parmena	—	—	—	20	400	30
8	Dancingerjev robač	—	—	—	—	50	80
9	Rumena žlahtnica	—	—	—	—	90	70
10	Princeva jabolka	—	—	—	14	90	—
11	Štajer. mešanci	3820	290	—	50	250	—
12	Rumeni belefler	1690	85	124	—	—	—
13	Kanada kosmač	4245	525	325	—	—	—
14	Ananas kosmač	706	775	176	—	—	—
15	Baumanov kosmač	195	—	—	—	—	—
16	Kronprinz-Rudolf	860	63	63	—	—	—
17	Londonski pepinek	1975	100	83	—	—	—
18	Renski debeli bob	2100	320	—	54	1000	—
19	Huberjeva moštnica	435	60	—	—	—	—
20	Rudeče progasta lesena jabolka	76	—	—	—	20	—
21	Coks-Oranžni kosmač	195	—	—	—	—	—
22	Damasonov kosmač	555	135	40	—	—	—
II. Vrsta hrušk.							
1	Dielova maslenka	492	59	400	15	120	330
2	Siegelnova maslenka	355	15	29	—	—	—
3	Sterkmanova maslenka	330	18	85	—	—	—
4	Herdenpontova zimska maslenka	490	55	240	—	—	—
5	Zimska dekanova hruška	715	55	217	—	—	—
6	Forelova hruška	85	15	130	—	—	—
7	Josipnica Mechelnova	65	10	190	—	—	—
8	Žlahtna Lojzika	870	18	310	30	200	350
9	Salcburgerca (Solnograščenska)	25	60	—	13	120	200
10	Weilerska moštnica	2060	430	—	—	32	—
11	Hirsch-eva hruška	780	60	—	—	—	—
12	Rumelterjeva hruška	170	—	—	—	—	—
13	Bosc-podolgovata hruška	—	—	—	40	135	—

Gradec, dne 5. septembra 1905

Štajerski deželni odbor.

Služba ::

občinskega redarja

se takoj odda.

Prosilci morajo biti oženjeni, večji slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi ter ne čez 40 let stari.

Več se izve pri podpisanem občinskem uradu.

Obč. urad v Framu, 11. sept. 1905.

Župan.

(454) 2-2

Sprejme se

(463) 1-3

trgovski pomočnik

v IV. KOLETNIK-ovi trgovini na Ptujski gori.

Proda se radi bolezni dobrodoča

trgovina z mešanim blagom

v trgu na Sp. Štajerskem brez konkurence. Da se tudi v najem. — Naslov se poizve pri upravnistvu.

Šunka

s kožo po 1 gld., brez kosti 1 gld. 10 kr., pleča brez kosti 90 kr., slanina in suho meso po 80 kr., prešičevi in goveji jeziki 1 gld., glavina brez kosti 45 kr. kilo. Salame dunajske 80 kr., Ia Krakovske fine po 1 gld., iz šunke zelo priljubljene 1 gld. 20 kr., Ia ogrske trde 1 gld. 50 kr., fine ogrske 1 gld. 80 kr. kilo, velike kranjske fine klobase po 20 kr. — Slivovka, brinovec pravi 1 gld. 20 kr., 2. vrste po 1 gld., 3. vrste po 70 kr. liter. brinov cvet (—) — Kisla repa kila 7 kr., od 50 kl. naprej; to pripoznamo dobro blago pošilja po povzetju od 5 kil naprej

JANKO EV. SIRC, prekajevalec in
razpošiljalec živil v KRANJU.

(55) 11—3

Iščejo se za večja mesta

ZASTOPNIKI

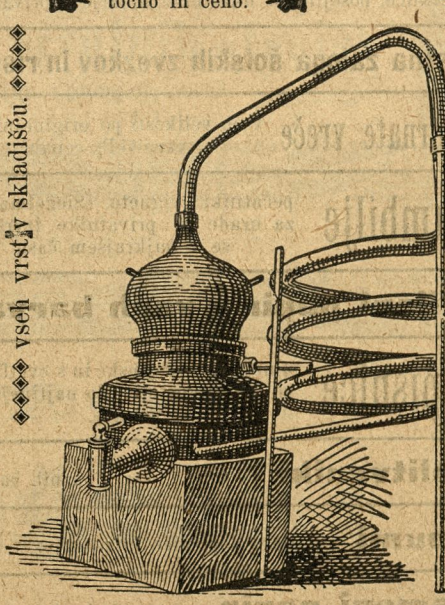
za prodajo vina od pridelnika. Pri dobrem uspehu dobijo tudi poštne stroške. Ponudbe „glavno poštni predal 271 Trst.“

(434) 5—5

Kotli za pranje in kuhanje žganja

♦♦♦♦ vseh vrst v skladišču. ♦♦♦♦

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Demetriij Glumac, kotlar
Celje, Graška cesta 7 št. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kaker za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd., paro- in vodovode v bakru in železu.

(238) 50-37

Trgovina s papirjem, pisalnim
in risalnimi potrebščinami
prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

ZVEZDA TRGOVINA

prej D. HRIBAR

Rotovška ulica 2 **CELJE** Rotovška ulica 2
priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, doku-
mentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Novosti:

Studenčni kataster, dnevnik
občinskega zaklada, dnevnik
ubožnega zaklada } za občine

Dopisnice za naznanila izostanka vojaških
prememb

Izpisek iz zemljiške knjige
a) posestni list } za odvetnike
b) bremski list } in notarje

Dopisnice, pošne spremnice,
nakaznice, zalepke, spremnice
s povzetjem, menice, čeki
in pošne položnice za c. kr.
pošne hranilnice } veljavno samo
za naučne
namene

Razdelitev učne tvarine, spisal K. Marschitz

Temni lak za prebarvanje šolskih tabel.

Tintni ekstrakt za napravo dobrega črnila.

Dnevniki za preparacije.

Rudeča barva za črtanje lesenih šolskih
tabel.

Okraski za rakve.

Strune za gosti, citre, kitare
in tamburice.

svinčniki kamenčki
peresa tablice
peresniki gobice
radirke črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih čr-
tane, z eno ali dvema
kolonom, v papir,
platno, gradl, ali pol usnje vezane.

Oddjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade, krajne šolske svete, učiteljstvo,
župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope,
hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnat vreče vseh velikosti po originalnih to-
varniških cenah.

Štambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken)
za urade in privatnike izvršujejo
se v najkrajšem času

Svileni papir v vseh barvah.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami
od napriprostejše do najfinejše iz-
peljave.

Molitveniki za birmo, vez v raznih barvah.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Pismeni papir v kasetah in mapah.

Zavitki za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potreb-
ščine so brezplačno na razpolago.

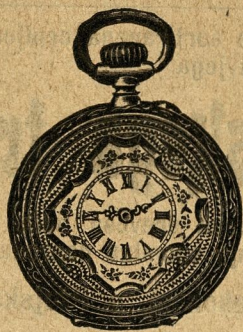
Trgovci in preprodajalci imajo
izjemne cene.

Priznано dobro blago.

Solidna in točna postrežba.

VOJI K SVOJIM!

Rafa Salmič Celje „Narodni dom“

na spodnještajerska narodna tr-
rina z urami, zlatnino, srebr-
lo in optičnimi predmeti

(20) —26

priporoča

boj bogato in izborna zalogo vsega v to stroko spa-
jočega blaga po najnižjih konkurenčnih cenah.

Za vsako prodanro jamčim 2 leti, kakor tudi za vso zlatnino in sre-
brninki je puncirana po c. kr. kontrolnem uradu.

Prevzamem vsa d. popravila itd., katera izvršujem najvestneje točno in ceno.

Ilustrovanenike razpošiljam brezplačno in poštne prosto.

Gg. zdravki pozor!

Aprokane maxim. min. termometre la- vrste
prodajam po tovarniških cenah.

Zvezna tiskarna

V zalogi ima in tiska v več arvah izdelane krasne **diplome**. — Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolet časopise, knjige, brošurice, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, molitvenike mrtvaška naznanila, razglednice, hranilne in zadružne knjižice, poročna naznanila, napise za slavaloke itd.; sph izvršuje v kratkem času vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari okusno in ceno. — Veleč. duhovščini, slavnemu učiteljstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter p. n. občinstvu se priporoča z vezavo knjig v priznано trpežni izpeljavi. — Za posojilnice, hranilnice in druge zavode se izdeljujejo hranilne knjižice ve- zane v celo ali pol platno z zltim ali črnim tiskom po nizki ceni. Vzorci vedno na razpolago — Postrežba točna. — Za mnogo- brojna naročila se priporoča —

Zvezna knjigoveznica.

Zdravstveni hlačniki

„Patent Mach“ * se dobivajo à
40, 65, 80, 120, 135, svileni 150, 180, za dečke 25, 35, 50, 60, svileni 90
v naslednjih prodajalnah:

Braslovce, Peperko Tom.
Celje, Puttan N.
Dobrna, Strasser Paul.
Gotovlje, Malgaj Fr.
Gornji grad, J. Božič.
Hrastnik, Bauerheim P.
Loka, Jakša Ivan
Mozirje, Žuža Fr. (386) 44—6

Nova cerkev, Arlič Mih.
Polzela, Cizel Josip
Rečica, Konzumno društvo.
Zibika, Založnik J.
Št. Jurij ob j. ž., Kavčič M.
Št. Jurij ob T., Rizman M.
Št. Peter, Korun Fr.
Šmarje, Štupica Fr.

Šmarje, Löschnik Jan.
Teharje, Wengust Fr.
Trnovlje, Fazarine A.
Vransko, Schwentner K.
Vojnik, Zottl Fran.
Žusem, Gajšek Flor.

Prodajalne v drugih krajih daje c. kr. izkl. pr. tovar. za hlačnike Fr. Mach, Brno.

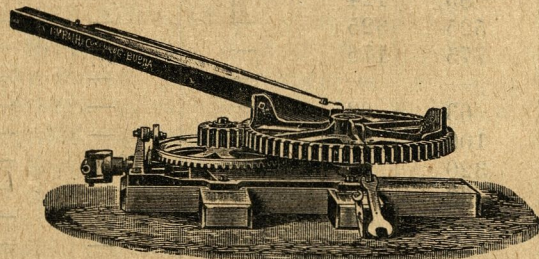
PRIPOROČA
VIZITNICE
ZVEZNA TISKARNA

Posebni ceniki strojev zastonj!

Vsakovrstne najboljše poljedelske stroje,
posebno pa

mlatilnice

za ročno rabo in na vitelj (gepelj) ter čistilnice
priporoča

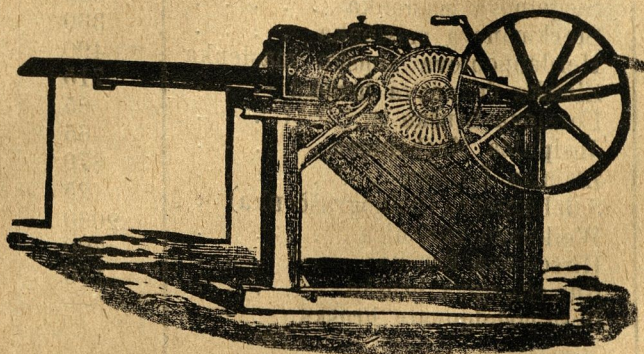
Trgovina z železnino „MERKUR“ P. MAJDIČ, Celje.

Zaloga

omar za led, strojev za
izdelovanje sladoleda, su-
rovega masla in prešic
za pripravljjanje malino-
vega soka.

Vrtni stoli in železno pokištvo.

Traverze in cement!

Robert Diehl, Celje,

Graška cesta št. 43
(Stadt Graz)

priporoča ob začetku jesenske
sezije svojo najboljšo, domačo

slivovko in tropinovec

Za izbornost kakovost jamčim!

(445) 4-2

Za izbornost kakovost jamčim!

Izurjeno prodajalko

sprejme Zvezna trgovina v Celju.

Lastnoročno pisane ponudbe s spričevali naj se
pošljejo najkasneje do 25. septembra.

(356) 3-2

**Pristna
istrijska vina**

kakor vina iz otoka Vis (Lissa)

priporoča po najnižjih cenah (18 do
24 kr.) od 56 litrov naprej franko
postaja Pulj proti povzetju.

Egidij Vio, trgovec v Pulju (Istrija).
z vinom (361) 11-11

Suhe gobe, mališno štupo, orehe
laneno seme, oves, pšenico, ječmen,
rž, krompir, fižol, lečo, proso, ku-
mino, seme od sončnic, kamelice,
konoplje, deteljno seme, sploh vse
deželne pridelke kupuje

(42) 50-32

Ant. Kolenc, trgovec v Celju
Narodni dom.

Slavnemu občinstvu pa priporoča svojo bogato za-
logo vedno svežega specerijskega blaga na
debelo in drobno, kakor tudi pristno domače vino
v sodih od 56 ltr. naprej vse po najnižji ceni.

Svoji k svojim!

„NEBESA“

Izviren socijalni roman. Spisal
Marko Zorin. Tiskal Dragotin
Hribar v Ljubljani.

Cena romanu: 1 zvezek 50 v.,
za celo 1. poglavje (4. zvez.) 2 K.

Roman „Nebesa“ izhajal bo
približno eno leto v zvezkih na
poltretji tiskovni poli. Naroča se
ali pri DRAG. HRIBAR-JU ali
naravnost pri „Upravi romana
Nebesa“ v Radovljici, Gorenjsko.

Slovenci! Naročajte se obilo
na ta roman, ker bo v Vašo
korist!

(443) 3-3

Žužnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih
Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je
bila dosedaj **4%**.

(14) 37

Vizitnice priporoča Zvezna tiskarna.

Original
SINGER
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birno itd. so

**Singerjevi
šivalni stroji**

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8.

(152) -48

POZOR!

(425) 4-3

POZOR!

JOSIP LAMPRET & ŠOŠTANJ

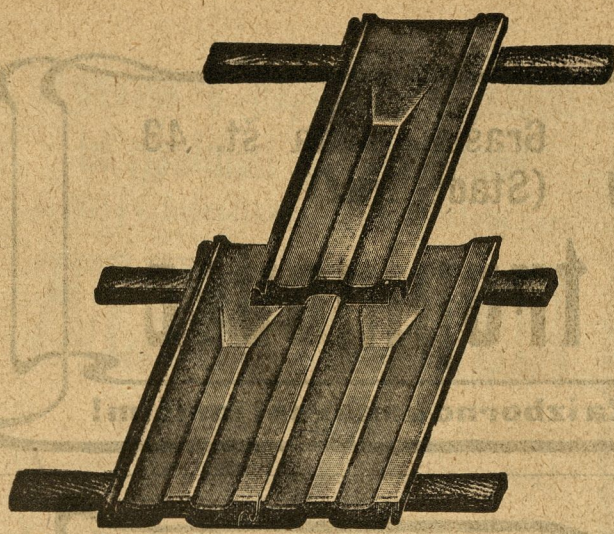
mizarska delavnica s stroji

priporoča svojo obširno zalogo popolnoma izgotovljenih **OKEN**, v velikosti od 1'50, 1'60, 1'70, 1'80, 1'90
in 2 m po konkurenčnih cenah. **VRATA** istotako izgotovljena v velikosti od 2, 2'20, 2'30, 2'40 m.

V zalogi je zgotovljeno pohištvo.

Zagotavlja solidno in točno postrežbo.

Načrte za okna in vrata pošilja na ogled.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke 'Koroški model'

(222) 20-19

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. ♦ Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in J. Marzola.

Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.

Vzorke in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. Takojsnja in najzanesljivejša postrežba. Sprejmejo se zastopniki.

BOLESTNOM ZDRAVLJE, SLABOMU JAKOST.

Pozor! Čitaj!
Bošnemu zdravje!

(369) 20-7

Pozor! Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron: zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 105, Slavonija.** Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti sušici, proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamlaklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstranjuje goste slinje ter daluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v. Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu štev. 105, Slavonija.

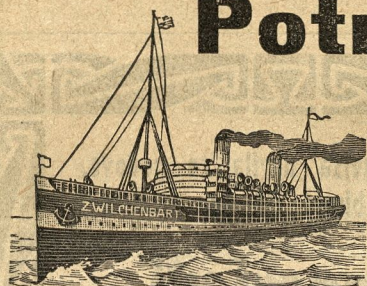
Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanju

vsakovrstnih pušk

za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje samokresnice, sprejema vsakovrstna popravila ter jih točno in dobro izvršuje. — Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Slovenske ali nemške cenike na zahtevanje (255) zastonj in poštnine prosto. 50-17

Potnikom v Ameriko v prevdarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sprejema potnike za linijo čez Pariz-Havre po najnižjih cenah; — vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrcajo, spremlja jih eden uradnikov do Havre. — Govori in piše se v vseh jezikih.

Kdor hoče potovati, naj se pismeno obrne zaupljivo na nas, in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila.

(449) 17-2

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega zistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

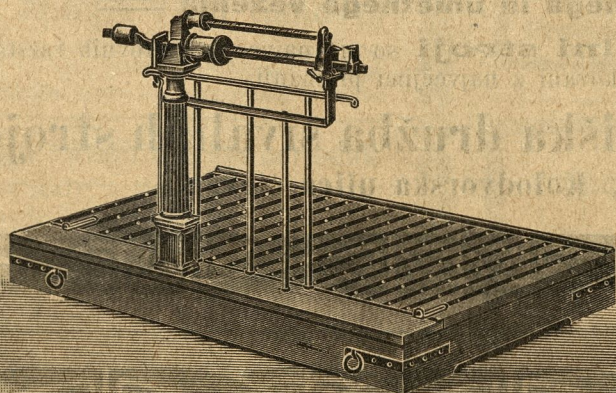
R. A. SMEKAL-a

iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvolazno 30 do 35 m mlaža! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) — 45

podružnica R. A. Smekal.

Različne tehtnice.

Štedilna ognjišča,

izršila. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

Vsakovrstne vodovode,

kuhinje, pralnice, dvorišča, hleve ali vrtove.

Izdelujem nove ter popravljam tudi stare, bodisi decimalke, premostne ali sploh vsake vrste tehtnic.

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor tudi zidarska dela z jamstvom dobrega izvrše.

bodisi iz studencev, vodnjakov ali hidravličnimi vidri, odkoder se voda lahko poljubno napelje bodisi v

Prevzamem popolno napravo kopališč,

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

Vsakovrstne železne ograje

okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, napeljavno strelodvodov itd.

Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

(154) 40-22

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar

Poljska ulica št. 14. ♦ CELJE ♦ Poljska ulica št. 14.

